

blive dem udbetalte. Endringsforslagets Vedtagelse vilde altsaa have en meget skadelig Indflydelse paa vor Hestavl, og jeg maa derfor meget bede de ærede Medlemmer om at forfaste det.

C. B. Nimestad: Jeg vil blot gjøre opmærksom paa, at begge de to Ting, hvorfra den ærede Rigsdagsmand for Mariager (N. Hage), der talte imod mig, gif ud, beroede paa en Misfarelse; thi her er ikke Spørgsmaal om Uvisshed med Hensyn til, hvad der er vor Ret; det falder os ikke et Øieblik ind at tvivle derom, men vi kunne ikke lægge det for Dagen her paa sædvanlig Maade. Vi kunne stemme baade for og imod Forslaget, men det er netop Ulykken, at baade de, der stemme for, og de, der stemme imod, kunne være af samme Anskuelse, og der er jo mange Andre, der have den Mening, at en saadan Ret, som vi præterende, aldeles ikke eksisterer. Hvad angaaer Bemærkningen om Theori og Praxis i Finantsfager, da maa den ærede Rigsdagsmand indrømme mig, at det ikke var Andet end et Ordspil, thi vi komme ikke eet Skridt videre ind paa Praxis ved dette Forslag; mene vi, at vi have Ret til ved Finantsloven at nægte Pengene til Stutteriet, og have vi den, bringer Forslaget os ikke et Skridt videre i den Henseende.

J. N. Hansen: En æret Taler har rettet en Opfordring til mig om at tage mit Underendringsforslag til Indenrigsministerens Forslag tilbage. Han har fuldkommen Ret i, at jeg ikke føler mig stærkt opfordret til at forsvare det; thi jeg er her paa et Gebeet, hvor jeg ikke har eller kan have nogen bestemt Formening, men paa den anden Side kan jeg heller ikke finde mig opfordret til at tage Forslaget tilbage, thi det er jo netop stillet, for at en Afstemning kunde vise, om ikke Fleertallet af Thinget maatte ansee det foreslaaede Tidspunkt af 10 Aar for for langt. — Med Hensyn til Forslaget under Nr. 10, saa er jeg blandt dem, der efter den Gang, Discussionen herom har taget, og da jeg seer, at den Forudsætning, under hvilken jeg har givet mit Navn til det, ikke er rigtig, meget godt kan stemme imod det;

men jeg skal erklære, at det aldeles ikke er af den Grund, der er anført af den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 8de Valgkreds (C. B. Nimestad); thi jeg kan ikke erkjende, at en Forkastelse af Forslaget kan være til Skade for den Theori, som jeg er enig med ham om er den rette. Det er jo nemlig klart, at Meningen med Forkastelsen af dette Forslag i Diebliffet fra de allerfeste Medlemmers Side maa antages at være den, at man anseer det overflødigt at indsette denne Bestemmelse i denne Lov, idet man antager, at den Ret, som udtales deri, indeholdes i alle Love; man betragter Forslaget som overflødigt, og derfor vil man ikke optage det. Hvad vore Tjender ville sige, tror jeg ikke, man har nødig at bryde sig om; hvad Modstanderne af den Theori, vi ere enige om, sige, er noget ganske Andet, end hvad vore Tjender sige. Modstanderne maae sige, hvad de ville, saa vil den hele Forhandling kun vise, at de, der have haft Ordet, med Undtagelse af et eneste Medlem, min ærede Nabo tilvenstre (Ville), have udtalt sig for, at man skal stemme imod Forslaget, da den Ret, der her er foreslaaet at indføre i nærværende Lov, allerede isorveien er givet med Hensyn til alle Love.

Madsen: Med Hensyn til Forslaget under Nr. 10, da har jeg deri kun seet den Anskuelse gjort gjældende, at det var muligt for Rigsdagen at komme bort ligesaavel fra Stamstutteriet som fra det Præmiesystem, der er fastholdt i Lovforslaget. Jeg har ikke i dette Forslag seet den Betydning, som mange andre ærede Medlemmer deri ville have seet; men ikke destomindre, da der under anden Behandling foreslaaede Forslag deels om at indskrænke Præmiesystemet til et vist Tidrum, og ligeledes Forslag om, at indskrænke Stamstutteriet til et vist Tidrum, men begge disse Forslag dengang bleve forkastede, saa indseer jeg ikke, der er nogen Sandsynlighed for, at dette Forslag under Nr. 10 kan blive vedtaget og Hensigten dermed blive opnaaet, og jeg skal derfor tillade mig at stemme imod det.

Indenrigsministeren: Efter de Dyringer, der fra mange Sider ere faldne om